

[Ømann.]

en devaluering? Det er dog en importrestriktion, der klodser. Hvad med at nedsætte købekraften inden for et land? Ja, det er dog også en importrestriktion over for de omgivende lande. Og hvad f. eks. med at forhøje indregistreringsafgiften på automobiler? Det er dog også en importregulering.

Jeg vil derfor spørge hr. Knud Jespersen, om det skal opfattes ganske bogstaveligt som kvantitative reguleringer, for så er jeg noget betænkelig. Men hvis det skal opfattes som en regulering i al almindelighed, så anser jeg det ikke for betænkeligt, men tværtimod nødvendigt.

Jens Møller (KrF):

Hr. Stetter sagde noget om, at de borgerlige partier bør finde sammen og føre deres politik igennem. Det er ting, man har hørt før fra konservativ side. På samme måde blev der tidligere i dag fra VS' side sagt noget om, at de socialistiske partier skulle finde sammen og føre deres politik igennem.

Begge dele er urealistisk tale, der viser en ophøjet foragt for kendsgerningerne. Kendsgerningerne er jo, at der hverken er et socialistisk eller et borgerligt flertal i dette ting, idet der i hvert fald er et par partier, der hverken betegner sig selv som socialistiske eller som borgerlige. Vi skal nok være glade for, at det er sådan, for det er det, der har medført det nødvendige samarbejde hen over midten, det er det, der sikrer en afbalanceret politik, hvor ingen enkelt gruppe bliver ofret for andre grupper økonomiske interesser.

Økonomiministeren havde lidt svært ved at finde ud af, om vi andre havde betragtet hans indlæg som pessimistisk eller optimistisk. Jeg tror, det hænger sammen med noget af det, jeg sagde i mit første indlæg, nemlig at på lidt længere sigt er der ting, der giver anledning til optimisme, men at denne optimisme i høj grad må være betinget af, hvordan det går i den nærmeste fremtid. Den afhænger nemlig ganske enkelt af, om septemberforligspartierne har mod og mandshjerte til at gøre det, der er nødvendigt i den øjeblikkelige situation. Har vi det, ja, så er der grund til optimisme. Svigter vi, mister vi modet på grund af pression osv. fra grupper og vælgergrupper, ja, så er der grund til pessimisme.

Altså spørgsmålet om optimisme eller pessimisme afhænger af tiltroen til ansvarligheden og modet hos septemberforligspartierne, og det kan der naturligvis være forskellig bedømmelse af. Jeg synes, at det, der er blevet sagt her i dag, har bekræftet, at der er grund til at tro, at septemberforligspartierne vil vise den nødvendige ansvarlighed til at føre landet igennem den vanskelige situation.

De to dagsordensforslag mener jeg ikke der er grund til at kommentere. Jeg synes, det må være åbenbart for enhver, at vi ikke kan støtte noget af dem.

Knud Jespersen (DKP):

Det har været overordentlig interessant for mig at høre motiveringerne til afvisning af det af os fremsatte dagsordensforslag. Det var interessant at høre, at hr. Christophersen ikke kunne stemme for det, og at der var en duft af Østeuropa over dette dagsordensforslag. Det var næsten lige så interessant at høre økonomiministeren charmerende erklære, at her kunne man uden sjælekvaler bare stemme imod. Der var ingen grund til at snakke.

Når det er interessant og charmerende, så hænger det sammen med, at jeg vil henvise økonomiministeren til bilag til det økonomisk-politiske udvalg nr. 208. Der ligger et lille forslag; det er socialdemokratiets forslag til en helhedsplan. De to af de punkter, der har en østeuropæisk aroma over sig, kommer direkte fra den af socialdemokratiet fremlagte plan. Jeg vil ikke geografisk bestemme, hvor I har hentet jeres ideer henne. Jeg synes bare, det var ganske interessant. Det, vi så har lagt til, er spørgsmålet om den aktuelle konkrete situation, nemlig forholdene omkring Fællesmarkedet og så denne importregulering, som skal forstås på den måde, som hr. Ømann kort nævnte. Jeg vender tilbage til økonomiministerens betragtninger senere.

Jeg synes bare, at det er helt fantastisk, at her kommer vi med et dagsordensforslag, som i alt fald for 80 pct.s vedkommende skulle vække gensynsglæde i socialdemokratiet, og så siger man, at man ganske uden videre bare kan sige, at det vil man slet ikke argumentere imod, for det er ikke nødvendigt med argumenter. Jeg skal erindre mig det, for jeg læser i alt fald flittigt socialde-